

**สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกๆ บราห์มินที่สูงส่งที่สุดของยุคบรรจบพบกันได้เข้ามาสู่ตักของพระเจ้าแล้ว ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพ ดังนั้นลูกต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน

**คำถาม:** ลูกๆ บราห์มินควรอยู่อย่างระมัดระวังมากในแง่ใจและเพราะเหตุใด?

**คำตอบ:** ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากตลอดทั้งวันที่ลูกจะไม่มีการกระทำที่เป็นบาปใดๆ เพราะพ่อในรูปของดรามาราชกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก ตรวจสอบตนเองและถามว่า: ฉันได้ทำให้ใครเป็นทุกข์หรือไม่? ฉันทำตามศรีมัทภีเมอร์เซ็นต์? ฉันทำตามการกำหนดของราวันหรือไม่? เมื่อลูกเป็นของพ่อแล้วจะมีการลงโทษหนึ่งร้อยเท่าสำหรับการกระทำที่เป็นบาปทั้งหมดที่ลูกได้ทำ

โอม ชานติ พระเจ้าพูด ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าไม่มีมนุษย์คนไหนหรือเทพใดสามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า ในขณะที่อยู่ที่นี่ได้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน ลูกๆ บางคนก็ไม่สามารถแม้แต่จะจดจำสิ่งนี้ได้มากอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่ว่าลูกจะคิดว่าตนเองเป็นบราห์มินอย่างแท้จริง ลูกๆ บราห์มินต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เราคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน และชีพบาปากำลังทำให้เราเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ไม่ใช่ลูกๆ ทั้งหมดจะสามารถจดจำสิ่งนี้ได้ ลูกลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกคือบราห์มินที่สูงส่งที่สุดในยุคบรรจบพบกัน ถ้าลูกจะเก็บมากเท่านี้ในสติปัญญาของลูก ก็จะเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ของลูก ทุกสิ่งตามลำดับกันไปเสมอ ลูกแต่ละคนคือผู้ทำความเพียรพยายามตามสติปัญญาของลูก เวลาที่ลูกเป็นของยุคบรรจบพบกัน ลูกคือผู้กำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ลูกรู้ไหมว่าลูกจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดเมื่อลูกจดจำอับบ๊า (พ่อ) พ่อผู้เป็นที่รักที่สุด เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงท่านเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย หากใครทำบาปในวันนี้ จะมีการสะสมการลงโทษถึง 100 เท่าในบัญชีของผู้นั้น ก่อนหน้านั้นไม่ว่าบาปใดก็ตามที่ลูกได้ทำลงไปลูกได้สะสม 10 เท่า เวลาหลังจากได้เข้ามาสู่ตักของพระเจ้า หากลูกทำบาป ลูกจะสะสมถึง 100 เท่า ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังสอนลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดที่ต่อมากลายเป็นเทพ ผู้ที่จดจำสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอจะเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ทางจิตอย่างมากมาย เพื่อที่จะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ จงชี้หนทางแก่ผู้อื่นด้วย ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่ลูกไป เก็บไว้ในสติปัญญาของลูกเสมอว่าลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน นี่คือนยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด ผู้อื่นก็พูดถึงเดือนหรือปีที่สูงส่งที่สุด ลูกพูดว่าลูกคือบราห์มินที่สูงส่งที่สุดของยุคบรรจบพบกัน ปลุกฝังสิ่งนี้อย่างดีมากในสติปัญญาของลูก เวลาที่เราอยู่ในการจาริกแสวงบุญเพื่อที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด แม้ว่าลูกจดจำเพียงเท่านี้ นี่คือ “มานมานะบาฟ” ลูกกำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดตามความเพียรพยายามของลูกและการกระทำของลูก ลูกต้องการคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกันเมื่อลูกต้องทำตามศรีมัทด้วย มนุษย์อื่นๆ ทั้งหมดทำตามกำหนดของตนเองซึ่งเป็นการกำหนดของราวัน ไม่ใช่ว่าลูกทั้งหมดจะทำตามศรีมัท มีมากมายที่ยังคงทำตามการกำหนดของราวัน บางคนก็ทำตามศรีมัทจำนวนเท่านั้นเปอร์เซ็นต์ และคนอื่นจำนวนเท่านั้นเปอร์เซ็นต์ บางคนก็ทำตามศรีมัทเพียง 2 เปอร์เซ็นต์ แม้ว่าพวกเขาทั้งนี้ พวกเขาที่ไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา โยคะของสติปัญญาของพวกเขาที่เร่ร่อนไปที่ใดที่หนึ่งควรตรวจสอบตนเองทุกวัน: ในวันนี้ฉันได้ทำการกระทำใดที่เป็นบาปหรือไม่? ฉันได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครหรือไม่? ลูกต้องเตือนตนเองอย่างมากเพราะดรามาราชก็กำลังยืนอยู่ที่นั่นด้วย เวลาที่คือเวลาของการชำระสะสางบัญชีทั้งหมดของลูก จะต้องมีการประสพการณ์ของการลงโทษด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าลูกได้ทำบาปมาชาติแล้วชาติเล่า เมื่อใดก็ตามที่ใครบางคนไปที่วัดหรือไปหาครูของเขาหรือไปหาครูบูชาเทพซึ่งเป็นที่รักพิเศษของเขา, เขาก็พูดว่า: ฉันเป็นคนบาปมาชาติแล้วชาติเล่า ให้อภัยฉันและเมตตาแก่ฉัน! ไม่เคยมีการพูดคำพูดเช่นนั้นในยุคทอง บางคนพูดความจริงในขณะที่คนอื่นพูดโกหก ก็เหมือนกับที่นี่ บาบาสอนเสมอว่า: เขียนเรื่องราวชีวิตของลูกและส่งมาให้บาบา บางคนก็เขียนความจริงทั้งหมดในขณะที่คนอื่นซ่อนเร้นบางสิ่งเพราะพวกเขาละอายเกินกว่าที่จะเขียนสิ่งนั้น ลูกๆ รู้ว่าหากลูกทำสิ่งที่ผิด ผลที่ลูกได้รับจากสิ่งนั้นก็จะไม่ดีด้วยเช่นกัน นั่นเป็นเรื่องของเวลาชั่วคราว ในขณะที่ที่นี่เป็นเรื่องของช่วงระยะเวลาที่ยาวนาน หากลูกทำกรรมที่เลวร้ายเวลานี้ก็จะต้องมีการประสพการณ์ของการลงโทษ และแล้วลูกจะไปสู่สวรรค์ในเวลาท้ายที่สุดเท่านั้น เวลาที่ลูกรู้ทุกสิ่งว่าใครบ้างที่กำลังจะกลับมาสูงส่ง นั่นคืออาณาจักรเทพที่สูงส่งที่สุด ลูกกำลังกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ไม่มีที่ใดอื่นที่จะมีใครได้รับการยกย่องเช่นนั้น มนุษย์ไม่ได้รับรู้ถึงคุณธรรมของเหล่าเทพด้วย แม้ว่าผู้คนร้องเพลงสรรเสริญพวกเขา แต่พวกเขาก็เป็นเหมือนนกแก้ว เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ให้อธิบายแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกตนเองว่าเป็นคนบาปที่ตกต่ำ จงถามพวกเขาว่า: ท่านได้เคยทำบาปเมื่อท่านอยู่ในดินแดนแห่งความเจ็บสบบหรือไม? ที่นั่นเรา

ดวงวิญญาณมีความบริสุทธิ์ พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ที่นี่ เพราะนี่คือโลกที่ดำมืดประสาธน์ เพียงผู้บริสุทธิ์เท่านั้นที่มีชีวิตอยู่ในโลกใหม่ เป็นราวันที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ ปัจจุบันมีอาณาจักรของราวันทั่วบาร์ดโดยเฉพาและทั้งโลกโดยทั่วไปราชาและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น สูงสุดจนถึงต่ำสุด ทุกคนที่นี่ไม่บริสุทธิ์ บาบาพูดว่า: พ่อมาและทำให้ลูกบริสุทธิ์แล้วก็กลับบ้าน แล้วใครทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์? ราวัน ด้วยการทำตามการกำหนดของพ่อเวลานี้ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง และแล้วหลังจากครึ่งวงจรถูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่งด้วยการทำตามการกำหนดของราวัน นั่นคือลูกกลับมาใหม่สำนึกที่เป็นร่างและได้รับอิทธิพลของกิเลส การกำหนดเหล่านั้นเรียกว่าเป็นการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ บาร์ดที่เคยบริสุทธิ์เวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์และต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ต้องมาเพื่อชำระบาร์ดให้บริสุทธิ์ ดูซิว่ามีผู้คนมากมายแค่ไหนในวันนี้! แล้วจะมีมากมายแค่ไหนในวันพรุ่งนี้? สงครามจะเกิดขึ้น ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดจะอยู่ที่ไหนในวันพรุ่งนี้? ร่างกายของทุกคนและโลกเก่านี้จะถูกทำลาย นัยสำคัญของสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกขณะนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใคร? ผู้ไม่เข้าใจสิ่งนี้คือผู้ที่ได้รับสถานะภาพที่ต่ำที่สุด ใครจะสามารถทำอะไรได้หากตามละครไม่ได้อยู่ในโชคของใครบางคน? เวลานี้ลูกๆ ต้องทำงานรับใช้และจดจำพ่อ ลูกคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน ลูกต้องกลายเป็นเหมือนพ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข ลูกได้พบพ่อแล้วผู้ที่ทำให้ลูกเป็นสิ่งนี้ คำยกย่องของเหล่าเทพคือ: “เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมมาลา” ในเวลาปัจจุบันไม่มีใครมีคุณธรรมเหล่านี้ ลูกแต่ละคนควรถามตัวเองอย่างสม่ำเสมอว่า: ฉันกลับมาทำไมควรแก่การประกาศสิทธิในสถานะภาพที่สูงมากแค่ไหน? จดจำยุคบรรจบพบกันเป็นอย่างดี เราบราห์มินของยุคบรรจบพบกันคือผู้ที่กำลังจะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ศรีภุชณะคือมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดของโลกใหม่นั้น ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัว ดังนั้นลูกควรจะศึกษาเล่าเรียนให้มากยิ่งขึ้น ลูกต้องสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน หากลูกไม่สอนผู้อื่นก็พิสูจน์ว่าลูกเองไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนและไม่มื่ออะไรอยู่ในสติปัญญาของลูกเลย ไม่แม้แต่ 5 เปอร์เซนต์ที่อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกไม่แม้กระทั่งจดจำว่าลูกคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน ให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของลูกและเฝ้าแต่ดวงจักรด้วยเช่นกัน คำอธิบายนั้นง่ายดายนมาก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ท่านคือพ่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อพูดว่าจดจำพ่อและและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เราเคยเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเหล่านั้นและแล้วก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา มันตราที่ดีมาก พวกเขาพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาพูดนั้นเป็นสิ่งที่ผิดอย่างสมบูรณ์ เราเคยบริสุทธิ์และแล้วในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด เราก็กลายเป็นเช่นนี้ เวลานี้เราจะกลับบ้าน วันนี้เราอยู่ที่นี้ วันพรุ่งนี้เราจะกลับบ้าน เรากำลังจะไปบ้านของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ละครนี้ไม่มีขีดจำกัด ซึ่งต้องชำระ พ่อพูดว่า: ลืมศาสนาทั้งหมดของร่างกายรวมทั้งร่างกายของลูกเอง และพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้เรากำลังจะจากร่างนี้ของเราและกลับบ้าน จดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคงมาก “ฉันคือดวงวิญญาณ” การจดจำสิ่งนี้และการจดจำบ้านของลูกเช่นกันหมายถึงสติปัญญาของลูกได้ละทิ้งทั้งโลก: เป็นการสละละทิ้งร่างกายและการสละละทิ้งทุกสิ่ง หฐโยคีเหล่านั้นไม่ได้ละทิ้งทั้งโลก การสละละทิ้งของพวกเขาไม่สมบูรณ์ ลูกต้องละทิ้งทั้งโลก ผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นร่างกาย เขาก็จะมีการกระทำตามนั้น ด้วยการมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาก็หนีภัยเหล่านั้นทั้งหมดของการลักขโมย การพูดโกหก การทำบาป ฯลฯ มาใช้ พวกเขาส่งนิสสัยของการพูดเสียงดังเช่นกัน แล้วพวกเขาก็พูดว่า: แต่เสียงของฉันเป็นอย่างนั้น! พวกเขามักระทั่งทำบาป 25 ถึง 30 ครั้งในช่วงตลอดทั้งวัน การพูดโกหกก็เป็นบาปด้วยเช่นกัน พวกเขาส่งนิสสัยเหล่านั้น บาบาพูดว่า: เรียนรู้ที่จะลดเสียงของลูกให้เบาลง ไม่ได้ใช้เวลาเลยที่จะลดเสียงของลูกลง แม้แต่สุนัขก็ยังสามารถฝึกฝนให้ได้ดี สิ่งที่มีความฉลาดมาก สิ่งเมื่อคุ้นเคยกับบางคนและเริ่มร่ำรำล่ำ แม้แต่สัตว์ก็สามารถที่จะมีการเปลี่ยนแปลงได้ มนุษย์เปลี่ยนนิสสัยสัตว์ได้ และพ่อเปลี่ยนแปลงมนุษย์ พ่อพูดว่า: ลูกก็เป็นเหมือนสัตว์เช่นกัน ดังนั้นลูกจึงพูดว่าพ่ออวตารลงมาในเตา กิจกรรมของลูกเป็นเช่นไรลูกก็จะแสดงให้เห็นพ่อในทางที่เลวร้ายยิ่งกว่านั้น เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ โลกไม่รู้สิ่งนี้ ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีนิมิตของสิ่งที่ลูกทำ ลูกจะมาเพื่อรู้ว่าจะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างไรด้วยเช่นกัน ลูกได้เคยทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาคึ่งวงจรถูก เวลานี้ลูกได้พบพ่อแล้ว ท่านพูดว่า: หากลูกไม่ทำตามการขึ้นชื่อของพ่อการลงโทษของลูกก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นหยุดทำบาปมากไปกว่านี้ เก็บบันทึกการของตัวลูกเองและซึมซับความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนที่จะอธิบายแก่ผู้อื่นด้วย จิตเกี่ยวกับภาพของนิทรรศการและวิธีที่ลูกจะสามารถอธิบายภาพเหล่านั้นให้แก่ผู้อื่นได้ ก่อนอื่นใดใช้หัวชื่อว่า “ใครคือพระเจ้าของกิตะ?” เพียงผู้ชำระให้บริสุทธิ์พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เท่านั้นสามารถเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ คำแนะนำของพ่อเป็นที่ต้องการของทุกคน ฤๅษีและมุนี ฯลฯ ไม่มีคำแนะนำตัวของพ่อ และของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ดังนั้นก่อนอื่นใดจงอธิบายเพื่อให้พวกเขาเข้าใจเพื่อที่พวกเขาจะเขียนว่า: “มีพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นไม่สามารถมีใครอื่นเป็นพระเจ้า” มนุษย์ไม่สามารถเรียกตนเองว่าพระเจ้า เวลานี้ลูกมีศรัทธาว่าพระเจ้าไม่มีตัวตน พ่อกำลังสอนเราและเราคือนักเรียนของท่าน พร้อมกับพ่อ, ท่านก็เป็นครูและสัจธรรมด้วยเช่นกัน เมื่อลูกจดจำพ่อผู้เดียว ลูกก็จะได้รับการ

เดือนให้ระลึกถึงครูและกูรูด้วย สติปัญญาของลูกต้องไม่เร่ร่อน อย่าเพียงแต่พูดว่า“ชีวา”อยู่เรื่อย ๆ ท่านคือพ่อของเรา, ครูสูงสุดของเรา ท่านจะพาเรากลับไปกับท่าน มีค่ายกย่องผู้เดียวนั้นมากมาย เราต้องจดจำผู้เดียวนั้น ผู้คนพูดว่าพวกเขาได้ทำให้บราห์มาภุมาริเป็นกูรูของพวกเขา ลูกกลายเป็นกูรูของเขาใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตามลูกจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นพ่อ ลูกอาจถูกเรียกว่าครูหรือกูรูแต่ไม่ใช่พ่อ เพียงพ่อผู้เดียวนั้นที่ลูกจะถูกเรียกว่าเป็นทั้งสามสิ่งนี้ ท่านคือพ่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แม้กระทั่งเหนือผู้นี้ (อะแวนค บราห์มา) คือผู้เดียวนั้น ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก ลูกต้องใช้ปัญญาเพื่ออธิบายที่นิทรศการด้วยเช่นกัน ลูกคิดว่าลูกไม่มีความกล้าหาญ เมื่อมีนิทรศการที่ใหญ่โต ผู้ที่เป็นลูกที่ดีที่สามารถทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดีควรจะไปที่นั่นและทำงานรับใช้ บาบามาไม่ได้ห้ามลูก เมื่อลูกทำความก้าวหน้า ลูกก็จะฝ่าฝืนถึงธนูของความรู้นี้ไปยังผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา พวกเขาจะไปที่ไหนก็ได้? มีเพียงร้านเดียวเท่านั้น ทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์จากร้านเดียวนี้ ร้านนี้เป็นเช่นนั้นที่สามารถทำให้ลูกแสดงหนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ทุกคน จากนั้นก็ขึ้นอยู่กับพวกเขาว่าพวกเขาจะกลายเป็นเช่นนั้นหรือไม่ ลูกๆ ต้องใส่ใจเป็นพิเศษในการทำงานรับใช้ แม้ว่าลูกจะรู้คิด ลูกก็ยังไม่สามารถทำงานรับใช้ได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นบาบาจึงเข้าใจว่ามีความเสี่ยงเกิดขึ้นกับลูก มีบางบอกเหตุอยู่เหนือทุกคน บางคนก็ถูกบดบังด้วยเงามืดของมายา และหลังจากนั้นสองวันพวกเขาก็กลับมาปกติดี ลูกๆ ควรมีประสบการณ์ของงานรับใช้แล้วกลับมาที่นี่ ลูกยังคงต้องจัดนิทรศการต่อไปเรื่อยๆ ทำไมผู้คนถึงไม่เข้าใจเพียงพอก็จะเขียนในทันทีว่าพระเจ้าชีวาเป็นผู้พูดก็ตะออย่างแท้จริง ไม่ใช่กฤษณะ? บางคนก็เพียงแต่พูดว่านี่เป็นสิ่งที่ดีมาก, เป็นสิ่งที่มีประโยชน์มากต่อมนุษย์และควรจะมีการแสดงสิ่งนี้ให้ทุกคนได้เห็น อย่างไรก็ตามไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่พูดว่า: ฉันจะประกาศสิทธิในมรดกนี้ด้วยอัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

**สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:**

1. อย่าได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและพูดเสียงดัง จบสิ้นนิสัยนั้น การขโมย การพูดโกหก ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเป็นบาป เพื่อที่จะได้รับการปกป้องจากสิ่งนั้นจงอยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

2. ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นทำตามศรัทธาของพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ หลังจากที่เป็นของพ่อแล้วอย่าได้ทำสิ่งใดที่เป็นบาป ทำความเพียรพยายามที่จะได้รับการรอดพ้นจากการถูกลงโทษ

**พร:** ขอให้ลูกมีสิทธิในบัลลังก์ของอาณาจักรโดยการจงตัวสำหรับโลกปสันต์สภา lok-pasand sabha (การชุมนุมสาธารณะ)  
เมื่อลูกมีความคิด(thought)หรือความคิดเห็น(idea)ใด ก่อนอื่นให้ตรวจสอบว่าความคิดหรือความคิดเห็นนั้นเป็นสิ่งที่พ่อชอบหรือไม่ สิ่งที่คุณชอบจะเป็นที่ชื่นชอบของผู้คนโดยอัตโนมัติ หากมีความเห็นแก่ตัวอยู่ในความคิดก็จะกล่าวได้ว่าเป็นที่ชื่นชอบของตนเอง ในขณะที่หากเป็นไปเพื่อประโยชน์ของโลกก็จะกล่าวได้ว่าเป็นที่รักของผู้คนและพระเจ้า การเป็นสมาชิกของ“โลกปสันต์สภา” หมายถึงการได้รับสิทธิต่อบัลลังก์ของอาณาจักรแห่งกฎเกณฑ์และระเบียบวินัย

**คติพจน์:** สัมผัสกับความเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของพระเจ้าแล้วลูกจะปลอดภัยและพบว่าทุกสิ่งเป็นเรื่องที่ย่ายดาย

**\*\*\* โอม ชานติ \*\*\***

**สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: คงอยู่อย่างมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอด้วยสำนึกกูรูของรูปรวม**

เช่นที่ชีพขัคติอยู่ในรูปรวม ในทำนองเดียวกัน พันดาบติ (พระเจ้าของพันดาฟ) และพันดาฟได้อยู่ในรูปรวมกันเสมอมา พันดาบติ ไม่สามารถทำอะไรโดยไม่มีพันดาฟ สำหรับผู้ที่อยู่ในรูปรวมนี้อย่างสม่ำเสมอ จะเป็นราวกับว่าบัพดาตาอยู่เบื้องหน้าพวกเขาในรูปที่มีตัวตนในทุกความสัมพันธ์ ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน เมื่อลูกเรียกหาท่าน ท่านจะปรากฏในหนึ่งวินาที และเหตุนี้เองจึงกล่าวว่า "พระเจ้าปรากฏอยู่ตลอดเวลา"